ORCHESTRELE "MICI"! (1)

(Daniela Caraman Fotea, 28 septembrie 2009)

Panoramată folcloric, România este o ţară... de ţări! Ţara Oaşului, Ţara Lăpuşului, Ţara Bârsei... denumiri cu izvor într-o demnitate a originalităţii, concretizantă, specifică. Fiecare zonă folclorică înglobând obişnuitele, des întâlnitele prelungiri ori îngemănări stilistice. Atât de bogate, încât fiecare a generat în timp, pleiade de artişti – solişti vocali instrumentişti, formaţii de acompaniament ori cu forţă proprie de exprimare, port, vestimentaţii proprii; ceea ce numim în mod obişnuit specific zonal. Sute, chiar mii de exemple stau mărturie.

În context, asupra **orchestrei de muzică populară a Radiodifuziunii**, înfiinţată în 1949, s-a aşezat dintotdeauna o răspundere grea, aceea de a reda, **autentic**, convingător, bogăţia de expresivitate a folclorului muzical naţional.

A fost posibil, mai ales datorită dirijorilor ei; adevăraţi performeri, obligaţi să cunoască în detaliu specificul stilistic regional, armoniile adecvate – intervalica modală, coloristica instrumentaţiei – alămurile, trompeta pentru Moldova, taragotul pe „coasta de vest", vioara cu goarnă a Bihorului ş.a.

Prin măiestria unor **Ionel Budişteanu, George Vancu, Paraschiv Oprea, Marius Olmazu**, derulată peste decenii, orchestra de muzică populară a Radiodifuziunii dobândind astfel, statutul de tribună avizată a creaţiei populare româneşti. Celor aflaţi la bagheta fiindu-le indispensabil şi... flerul! Altfel spus identificarea, descoperirea unor solişti – mai ales vocali, posibile viitoare vedete. Ionel Budişteanu, de pildă este cel care a adus-o la Radio pentru înregistrări, pe Irina Loghin, pe vremea când era o debutantă. Dar şi pe Gabi Luncă. O altă virtute a Orchestrei de muzică populară fiind şi aceea de a avea în repertoriu genuri specifice divertismentului, altele decât cel folcloric: mă refer la cântecul de petrecere, muzica lăutărească, romanţele; creaţie tradiţională, repertoriu nou.

Nu ar fi fost altfel posibile succesele de rezonanţă întreprinse în Europa, Australia, Asia, Africa, fiind distinsă, prin Paraschiv Oprea, cu importante premii: Colierul de Argint – Dijon (Franţa), Discul de Aur – Electrecord, titlul de laureat al unor Festivaluri din Italia, Olanda, Grecia, Germania, Tara Galilor, cu premii naţionale acordate de Ministerul Culturii, Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora", Federaţia Naţională a Ansamblurilor Folclorice, Fundaţia „Ethnos" ş.a.

Timp de două decenii, stagiunile orchestrei au fost în mâna lui Paraschiv Oprea: 1937 – 2004, fost elev al lui Ionel Budişteanu căreia i-a şi succedat la Ansamblul Rapsodia Română, înaintea intrării sale sub egida radiofonică. Un profesionist: pianist, orchestrator, un ARTIST, cu prestigiu şi charismă indiscutabile, exemplu de creativitate, cu autenticitate, deci valoare.

Prestaţiile orchestrei, în concerte, festivaluri, concursuri, emisiuni de televiziune s-au concentrat şi în imensul număr de înregistrări; nu există voce de referinţă, care să nu se regăsească în fonoteca Radioului.

Orchestra de muzică populară a asigurat cartea de vizită naţională a muzicii româneşti, cu strategie lăudabilă a diriguitorilor ei: optimizarea accesibilităţii comerciale cu substanţa artistică.